

РЕШЕНИЕ

№ 6940

гр. София, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8827** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. със Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Образувано е по жалба на Б. Н. П., ЕГН: [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], вх. В, ет. 4, ап. 66 чрез адвокат В. В. С. срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/5900 от 05.08.2021 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, и Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/3183 от 31.03.2021 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност и немотивираност оспорените актове като постановени при съществено нарушаване на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Иска се да бъде обявена нищожността на обжалваните актове или алтернативно - да бъдат отменени като незаконосъобразни. Претендират се направените в производството разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Б. Н. П. - редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. С., с пълномощно по делото, която моли жалбата да бъде уважена, моли за срок за представяне на писмени бележки и представя списък с разноските.

По делото на 25.10.2022 г. са постъпили писмени бележки от процесуалния представител на жалбоподателя, в които се излагат подробни аргументи по същество на спора.

Ответникът заместник изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ - редовно уведомен, представлява се от юрк. В., с пълномощно по делото, която моли жалбата да бъде отхвърлена и моли за срок за писмени бележки.

На 27.10.2022 г. от пълномощника на ответника юрк. В. са постъпили писмени бележки, с които е изложено становище по същество на спора, прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и се претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

СГП - редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Не е налице спор по делото, че жалбоподателят е регистриран с Уникален регистрационен номер /УРН/ 209435 в Интегрираната система за администриране и контрол /И./ и съответно за кампания 2018 г. е подал заявление за подпомагане с Уникален идентификационен номер /УИН/ 22/050618/90751, а за кампания 2019 - с УИН 22/280519/95340.

С Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 с изх. № 02-220-6500/3183 от 31.03.2021 г. на заместник изпълнителния директор на ДФЗ са оторизирани суми за финансово подпомагане, както следва: по Подмярка 13.1/НР 1 в размер на 1 833.17 лева; по СЕПП в размер на 1 405.22 лева; по С. в размер на 977.74 лева; по СП /основна/ в размер на 4 911.29 лева; по Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания /ЗДП/, в размер на 873.17 лева и по Възстановяване от ФД в размер на 59.95 лева. Размерът на финансовото подпомагане е намален, както следва: по Подмярка 13.1/НР 1 в размер на 0 лева, по СЕПП в размер на 5.99 лева, по С. в размер на 14 лева, по СП /основна/ в размер на 1 582.04 лева, по Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – ЗДП, в размер на 0 лева и по Възстановяване от ФД в размер на 0 лв. /съгласно Таблица 1: Оторизирани суми /в лева/ на л. 31 и 32/.

В уведомителното писмо за кампания 2018 /УП за кампания 2018/ административният орган /АО/ е посочил, че общата оторизирана сума е изчислена чрез И. след извършването на задължителни административни проверки и/или проверки на място /в съответствие с чл. 37 от ЗПЗП/ на данните в подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане. Сочи се още, че тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП.

На стр. 2 от процесното УП за кампания 2018 /л. 32/ под Таблица 1 е посочено, че намаления се отчитат:

- намаления на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление - проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ;

- намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявление по схеми и мерки за директни плащания;
- наложена ставка на корекция /„финансова дисциплина“/, определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и член 8, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013;
- Линеино намаление съгласно чл. 51, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл. 6, параграф 2, буква е), т. iii) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията;
- Линеино намаление съгласно чл. 65, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл. 6, параграф 2, буква е), т. iii) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията.

С Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 с изх. № 02-220-6500/5900 от 05.08.2021 г. на заместник изпълнителния директор на ДФЗ са оторизирани суми за финансово подпомагане, както следва: по Подмярка 13.1/НР 1 в размер на 1 899.28 лева; по СЕПП в размер на 1 453.51 лева; по С. в размер на 1 025.03 лева; по СП /основна/ в размер на 0 лева; по Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания /ЗДП/, в размер на 916.34 лева и по Възстановяване от ФД в размер на 0 лева. Размерът на финансовото подпомагане е намален, както следва: по Подмярка 13.1/НР 1 в размер на 0 лева, по СЕПП в размер на 0 лева, по С. в размер на 0 лева, по СП /основна/ в размер на 0 лева, по Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – ЗДП, в размер на 916.34 лева и по Възстановяване от ФД в размер на 0 лв. /съгласно Таблица 1: Оторизирани суми /в лева/ на л. 35 и 36/.

В уведомителното писмо за кампания 2019 /УП за кампания 2019/ административният орган /АО/ е посочил, че общата оторизирана сума е изчислена чрез И. след извършването на задължителни административни проверки и/или проверки на място /в съответствие с чл. 37 от ЗПЗП/ на данните в подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане. Сочи се още, че тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП.

На стр. 2 и 3 от процесното УП за кампания 2019 /л. 36 и 37/ под Таблица 1 е посочено, че намаления се отчитат:

- намаления на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление - проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ;
- намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявление по схеми и мерки за директни плащания;
- наложена ставка на корекция /„финансова дисциплина“/, определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и член 8, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013;
- Линеино намаление съгласно чл. 51, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл. 6, параграф 2, буква е), т. iii) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията;

- Линеино намаление съгласно чл. 65, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл. 6, параграф 2, буква е), т. iii) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна с правен интерес от обжалването и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби и дали е съобразен с целта на закона.

Предмет на оспорване в настоящото производство са Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 с изх. № 02-220-6500/3183 от 31.03.2021 г. на заместник изпълнителния директор на ДФЗ и Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 с изх. № 02-220-6500/5900 от 05.08.2021 г. на заместник изпълнителния директор на ДФЗ.

Оспорените актове са издадени от компетентен орган и в изискуемата писмена форма, но същите са немотивирани, което обуславя тяхната незаконосъобразност - основание за отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата на акта да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт.

В процесния случай административният орган не е посочил фактически и правни основания за издаването на актовете. В уведомителните писма няма конкретни мотиви относно материалноправните основания за намаляване на финансовото подпомагане. Не представлява излагане на мотиви по смисъла на закона извършеното в актовете бланкетно посочване, че субсидията е намалена „след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление – проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи по СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ“. В тази връзка административният орган е следвало да конкретизира кои са „всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление“ и да се позове или да препрати към друг документ, съставен в хода на административното производство, който да съдържа такива фактически установявания. Същото важи и за следващите основания за намаляване на финансовото подпомагане - отново АО е подходил формално и общо, без да конкретизира например кой точно срок за подаване и/или редакция на заявление съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявление по схеми и мерки за директни плащания е бил нарушен. Това е

необходимо, тъй като във визираната разпоредба са регламентирани няколко срока, нарушаването на които води до намаляване на полагащите се плащания. Изцяло бланкетно са посочени и останалите основания за намаляване на финансовото подпомагане, като единствено и само са посочени разпоредби от Регламент (ЕС) № 1306/2013, Регламент (ЕС) № 1307/2013 и Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014, без точно и ясно да се обоснове защо те следва да намерят приложение в конкретния случай.

Посочването на фактическите обстоятелства, обуславящи издаването на административния акт, е абсолютно условие за законосъобразност на същия. Неизпълнението на това законово задължение води до немотивираност и съответно незаконосъобразност на административния акт. С оглед изложеното съдът намира, че процесните актове са немотивирани, а както вече беше посочено, липсата на мотиви препятства упражняването на съдебен контрол и е основание за отмяна на оспорените актове с оглед на разпоредбата на чл. 146, т. 2 от АПК. В този смисъл е и ТР № 4 от 2004 г. на Върховния административен съд /ВАС/.

Ето защо, с оглед на изложеното обжалваните актове следва да бъдат отменени.

Предвид изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски следва да бъде уважено, но не изцяло. Съображенията за това са следните:

Видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие, сключен между жалбоподателя и адвокат В. С., същият е за оказване на безплатна адвокатска помощ на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата /ЗА/. В случая липсва отразяване на конкретната хипотеза по чл. 38, ал. 1 от ЗА, наложила осъществяването на безплатна правна помощ. Не са посочени конкретни твърдения, които да обуславят приложението на чл. 38, ал. 2 от ЗА. Възможността за осъществяване на безплатна правна помощ от адвокат, респективно и съответното на тази възможност присъждане на възнаграждение в полза на същия, не е предвидена във всеки един случай, а само при конкретно посочените в закона хипотези, а именно - на лица, които имат право на издръжка; на материално затруднени лица; на роднини, близки или на друг юрист. В този смисъл, за да упражни своето право на присъждане на разноски, адвокатът следва да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да се посочи, че последните са престирани безвъзмездно на основание изрично посочена хипотеза от чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата. Поради липсата на такова изрично посочване в представения по делото договор за правна защита и съдействие, не може да бъде уважено искането на процесуалния представител на жалбоподателя за определяне на дължимо адвокатско възнаграждение.

По делото е представен и списък с разноски, в който е посочена сумата от 100 лева представляваща транспортни разходи по явяване на адвоката в о.с.з. Според константната съдебна практика обаче разходът за пътуване на адвоката не съставлява съдебноделоводни разноски по делото и не може да се претендира на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. Освен това, по делото липсват доказателства, че такива разходи /за транспорт/ действително са били направени.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК основателно е направеното искане за присъждане на сумата в размер на 510 лева, представляваща заплатена държавна такса и депозит за назначената по делото експертиза.

С оглед на гореизложеното в тежест на Държавен „Фонд земеделие“ – [населено място] следва да бъде възложено заплащането на сумата от 510 /петстотин и десет/

лева, от която 10 лева заплатена държавна такса и 500 лева депозит за съдебно-счетоводна експертиза.

Водим от горното, съдът:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Н. П., ЕГН: [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], вх. В, ет. 4, ап. 66 Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/5900 от 05.08.2021 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, и Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/3183 от 31.03.2021 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

ИЗПРАЩА преписката на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ – С. за ново произнасяне по подадените от Б. Н. П., ЕГН: [ЕГН] Заявления за подпомагане с Уникален идентификационен номер 22/050618/90751 и с Уникален идентификационен номер 22/280519/95340 при спазване на указанията по прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен „Фонд земеделие“ – [населено място] да заплати на Б. Н. П., ЕГН: [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], вх. В, ет. 4, ап. 66 сумата от 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща съдебно- деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Препис от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ :